

incommodo prætenitur vel tubarum cantu tympanorumque sono ipsi mulcendo, ipseni delectantur vel vacuum dolorum collisione confusione eorum tempus fallendo, quo interea natium neglecti saluti eueant, Nec minus insolitum est vt trã, quã lo Oceano naua huiusmodi balenam conspiciant, non quidem extra squam, sed quasi apicantem & sub aquis in mobilem consistentem, fundum musciforme, & æquale esse rati, anchoram in eum demergant, qua imprudentia multi grande periculum subière, horum pisciculorum ossa ea saltem sunt magnitudinis, vt Islandiæ ac Vinmarchiæ incolæ mediocres ex ipsis domos sibi extruere possint. Ipse quidem ante plures annos inter insulas Fofen, V Vihe, Bratver, Odden, & Gryp, ad Oceanilittora dispersa ofium compagula veluti incudũ truncos crassissimos. Est & aliud quoddam maiorum monstrorum immane genus, quos Piffres siue Phiffedros vocant (quorum Plinius quoque & Syllus meminere) siud sese erigit, tantumque aquarum fluxum per capitis aperta quædam spiracula effundit, vt nauei ipsi submergere possit, interdum etiam inuertat. Serpentes in eodem Oceano reperiunt 200. aut 300. pedum longitudine, quise per ac circum naues fluctant, homines ipsamque nauem in extremum ponunt discrimen, nisi singulari quadam prudentia ac dexteritate huic malo succurrant. Sunt etiam alia duo magna ac horribilia ibidem animalia, quorum alterum dentes habet magnos ac horrendos, alterũ verò inmania cornua, & faciem coruscantem, huius oculorum circuitus 16. aut 20. pedes complectitur; caput quadrangulum est, promissam habens barbam; posteriori tamen eius non adeo magna sunt. Alius piscis nomine Ziphus, monstrum horrendum ac canes marinos deorans. Aliud quoddam monstrum, porco aliquatenus simile, & conspectum est anno 1537. Est & aliud quoddam balene genus, quibuldam Orika, à Noruegis autem Springual (propter eximiam eius celeritatem) vocatum; id in dorso magnum & altum habet acum & Cancri ibidem inueniuntur, quos sua lingua Hymbros vocant, tanta magnitudinis tantique roboris vt nataentem virum in gubibus comprehendere & interirere possint. Reperitur ibidem aliud quoque immane monstrum, Rhinoceostu aliquatenus simile, naribus & dorso admodum acutis, illud canes etiam duodecim pedum longitudinis deorat, aliud monstrum quod vacca capite præditum ab incolis vacca maritideo vocatur magnitudo autem eius nondum explorata est. Multa ac monstruosa in hoc tractu sunt genera piscium, volatiliũ, ac quadrupedũ, vt per totam penè Septentrionalem plagam, de quibus singularem necesse foret librum facere.

(*)

Nsula hæc Isf siue Islandia nomen habet à glacie siue maximo in terra sua frigore, toto siquidem anno non vltra vitius mensis spatium terra à glacie que totam circumdat insulam, libera est; quod anni tempus nauis tam in trare quam exire insulam volentibus imprimis obseruandum, minime regere regendum est. Sicillius magnitudinem duplo superat. Tres in ea sunt montes exceſsi, quorum acuminia perpetuis aperta sunt niuibus, circũ pedes verò suos fulphureo igne continuo ardent, nomina eorum He-la sunt, mons Crucis, & Helga. Ad Heclam montem abflus est infinitus, vbi fæpius spectra apparent hominum non ita pridem submerforum, veluti viuo corpore presens. Ipsi propinquis suis domum vt redeunt inuitati; magnis gemitibus respondent, ad Heclam montem fe reuocari, & paces hinc vt prolatis propediem euascent. Mirabilia in insula hæc comperiuntur, quorum quædam in medium adferemus. Vri hinc sunt albi, ma gnitudine & ferocitate insignes, vnguibus suis glaciem quoque perforare valentibus, vt exinde mira altitua pisces extrahendo eam sibi comparant. Fons ibidem est vaporeus, omnia que vaporem contingit, in lapidem transformare valens. Certis etiam in anno mensibus incredibiles glaciæ aceri ad terra huius littora agglomerantur, qui ad saxa & rupes alii, somitus ac crepitis eorum exaudiantur veluti hominum miserabiliter vlantium ac gementium, vocumque ex alto descendentium: ita vt multi in atate ista Religiosa sibi per sua ferit voces hæ esse animarum ex purgatorio productarum, & alternatim summis frigorum cruciatibus expositarum, qua in opinione Gemma quoque Fritius fuisse colligitur. Per octo menses illum admodum glaciæ terram hanc circumluit. Tanta hinc est piscium copia, vt hoc die acerti congregentur domorum magnitudine; vbi & præcipuum escam piscitara suppeditat, metis enim hic nulla, & farina omnis vasti inclusa magno numero ex varijs littoralis Germania: vrbus hac aduehitur. Similiter & vinum ac cereuisia per mercatores huic apportatur, pro quibus nihil præter induratos pisces & merces ferinas recipiunt. Vix credi possit quantam ex pecoribus suis hic butyri copiam conficiant, adeo namque pingua sunt hic palca, vt necesse habeant pecudes inde auellere, ne in modicâ latetate rumpantur. Verisimile autem est, huius terræ palca, nostrata pinguedine, virtute, ac salubritate longe antecellere, licet exterius villosa & abieciora appareant. In Nidoriensibus namque finibus ipse animaduerit, in altissimis rupibus, quæ aduere videbatur macre & calug vt prouenta earum vis bomicum acerrulorum saturari posse, et de eis nihilominus tam hircorum, & caprarum greges in ipsascentes, veluti ibudo faginitos pinguedinere, actam præstanti abidare lacte, veluti in affluente hortu educatos. Quamuis autem numerofam pecundiam Septentrionalis plaga producat, exiguo tamen sunt corpore, ita vt vulgaris præstantia Batava vacca vna tres Noruegicæ faciliæ adæquet, & bos Hungaricus vnus non minorem fe præstare virum queat, quàm tres septentrionales: magna nihilominus ista pecudis frequentia Butiri, lactis, carniũ ac pellium maiorem præbet copiam, minoremque earum rerum carnitatem. Subiecta est Insula hæc Noruegia: regno, posttequam autem Noruegia sub Danorum peruenit potestatem, vitulus matrem fecutus est, insignia insule sunt a sel lus rostris & coronatus. Hansatica vero societas in Noruegia Bergis distinctum habent clypeum, cuius latus dextrum fissam Imperij habet Aquilam, sinistrum verò eadem que Islandiæ insignia. In Oceano hoc Septentrionali multa, varia, atque ingenia reperiuntur monstra, quorum nonnulla in subiecto typo depicta vides: Cete tam grandia, vt non nunquam mediocrem te collem videre opineris, sæpius circa Islandiam conſpiciuntur, & maximas atque ornatissimas subuertere naues possunt, nisi hinc